

Ten Geleide

Met dit nummer nemen wij afscheid van Jaak De Boever als hoofdredakteur van het V.M.T. Dit gaf geen aanleiding tot afscheidsfuijen of rouwplechtigheden : Jaak blijft volwaardig lid van de redaktie. Hij doet het alleen iets kalmer aan. Het uitbouwen van een uitgeverij voor het Masereelfonds neemt op dit ogenblik het grootste gedeelte van zijn (vrije) tijd in beslag. Dit kombinieren met de hoofdredaktie viel te zwaar uit.

De nieuwe eindredaktie bestaat uit Mark Gielen en mezelf. Beiden hebben we de goede bedoelingen van iedere eindredaktie. We willen tenminste dat het V.M.T. tijdig klaar wordt gestoomd en we willen eveneens dat er per nummer een aantal artikels worden aangeboden, die informatie en kritische benaderingen bevatten over onze samenleving.

In dit nummer (dat misschien toch nog voor de vakantie wordt doorgesluisd) ligt het zwaartepunt op de nieuw rechtse ideologie. Sinds enkele jaren worden we (nu en dan) opgeschrikt door uitspraken en stellingnamen, die ons dwingen de link te leggen met situaties en ideeën uit het interbellum. "Nieuw rechts" vreet het denken aan. Dit kan in hoge mate de richting en de aard van de akties bepalen, die mensen ondernemen in deze periode van recessie. Ronald Commers probeert een overzicht te geven van de denkbeelden van nieuw rechts. Hij omkadert dit informatief gedeelte van zijn artikel enerzijds evalueert hij "links" of de "arbeidersbeweging" naar hun ideologische impakt ; anderzijds formuleert hij een hypothese met betrekking tot het gedrag van een nieuwe middenklasse.

Van de werkgroep "Politieke ekonomie en arbeid" verschijnt een bijdrage onder de titel : "Positie van de-munt, exportobsessie en tewerkstelling". Hierin worden de lezers gekonfronteerd met het huidige ekonomische beleid en vooral met een alternatief beleid dat door behoudsgezinde ekonomen wordt aangeprezen. In beide gevallen komen de arbeiders thuis van een kale reis. De werkgroep wijst erop dat de mogelijkheden en de noodzaak zich buiten het maatschappijkonform kader te plaatsen een dringende opdracht is voor allen die drager zijn van een echte sociale bekommernis.

Vervolgens brengt dit nummer van het V.M.T. een groet aan Sartre. Dit gebeurt onder de vorm van een summier overzicht van het leven en werk van deze filosoof. De auteurs van deze bijdrage (dit zijn mezelf en Mark Gielen) waagden zich niet aan een kritische evaluatie van Sartre vanuit marxistisch perspectief. Beiden hebben we wel een zich op Sartres aktiviteiten, maar geen van

beiden heeft zich ooit expliciet bezig gehouden met een grondige studie van deze filosoof. Onder deze omstandigheden zou het oneerlijk zijn zich te bezondigen aan een positieve of negatieve beoordeling van Sartre. Dat de bijdrage er moest komen stond buiten kijf. Sartre is immers één van de weinige filosofen die zich daadwerkelijk heeft ingezet voor de arbeidersstrijd.

We ron&en dit nummer af met een artikel van Librecht Van Hemelrijck. Voor diegenen die in de knoei geraken met het idee van een al dan niet gedetermineerd verloop van de geschiedenis, geeft de auteur een begrijpelijke benadering van de economische bepaaldheid van een maatschappij. Hier wordt de nadruk gelegd op het onderscheid tussen de bewering dat de economische bepaaldheid noodzakelijke ontwikkeling in één richting inhoudt, en de bewering dat economische bepaaldheid waarschijnlijke ontwikkelingen kreëert. Met éénvoudige voorbeelden uit jaag- en plukculturen maakt Van Hemelryck duidelijk dat een evolutie van een samenleving niet éénvoudig onafwendbaar vastligt.

Het artikel zal aandachtige lezers een inzicht verschaffen in het belang van een bewuste en weloverdachte politieke actie.

Paula Burghraeve